

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Hãy kể lại một chuyến tham quan thác Prenn ở Đà Lạt lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Hãy kể lại một chuyến tham quan thác Prenn ở Đà Lạt lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Hãy kể lại một chuyến tham quan thác Prenn ở Đà Lạt lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Bài văn Hãy kể lại một chuyến tham quan thác Prenn ở Đà Lạt số 1

Đà Lạt, là nơi nghỉ mát nổi tiếng nhất Việt Nam với cảnh non xanh nước biếc núi non chập chùng, suối reo thác đổ. Năm học vừa qua, vào dịp hè trường em có tổ chức chuyến du lịch Đà Lạt để học sinh được giải trí sau những ngày tháng học tập mệt nhọc. Trong cuộc du lịch đó, em nhớ mãi cuộc đi thăm thác Prenn.

Sáng sớm tinh mơ, chúng tôi đã chuẩn bị kỹ càng cho cuộc du ngoạn này, ai nấy đều phấn khởi. Chiếc xe chở ba mươi học sinh rời khách sạn bon bon chạy trên con đường nhựa phẳng lì, êm như ru băng qua những cánh rừng thông bát ngát, mùi hương của muôn màu hoa lá theo từng cơn gió nhẹ thoang thoảng đưa lên. Những tia nắng đã bắt đầu xuyên qua những ô cửa xe làm chúng tôi cảm thấy dễ chịu hơn trong giá lạnh của miền cao Đà Lạt. Qua cửa xe, chúng tôi say sưa ngắm cảnh núi đồi, những cánh rừng ngút ngàn, rậm rạp, những con suối chảy róc rách chờ mưa. Tiết tháng bảy, trời trong như lọc. Xa xa trên những ngọn núi cao, một màn sương bao phủ, tất cả như ẩn, như hiện, như gần, như xa... Huyền ảo như trong một giấc mộng êm đềm.

Mặt trời đã lên cao, bầu trời càng trong vắt, gần đến thác con đường càng khúc khuỷu, lên xuống gập ghềnh, núi non điệp trùng nối tiếp nhau chạy dài ngút cả tầm mắt. Không khí mát lạnh bơm căng lồng phổi, khiến mỗi đứa chúng tôi có cảm giác khỏe và lớn lên một tí. Chẳng bao lâu xe đã tới nơi, một phong cảnh kỳ thú đã hiện ra trước mắt: Thác Prenn hùng vĩ mà mơ mộng làm sao! Chúng tôi thi nhau bước xuống những bậc thang dựa vào thành đồi rất vững chắc, qua chừng ba mươi bậc là tới mặt đất. Từ đó, chúng tôi có thể nhìn thấy chiếc hồ lớn, hứng thác nước ào ào từ trên cao đổ xuống. Không một tiếng nào khác ngoài tiếng thác thật trầm hùng đáp lời cánh rừng tĩnh mịch. Mặt khác được dệt bởi muôn ngàn hạt ngọc long lanh, mát rượi rào rào đổ xuống. Những hạt ngọc bé tí trắng xèo tung ra làm chúng tôi cảm thấy mát lạnh cả người. Ngoài kia một tí là chiếc cầu vắt ngang mặt hồ để du khách từ đó có thể nhìn thấy bao quát được cảnh vật xung quanh. Xa xa là những ghé đá, nhà chòi để du khách nghỉ chân.

Chúng tôi sau khi đã xem thác xong cùng tập hợp lại hát bài Hè vui. Chẳng mấy chốc, trời đã chiều chúng tôi được lệnh tập trung lên xe trở về, bất giác không ai bảo ai cùng nhìn về thác lộ vẻ quyến luyến cảm động. Dưới kia, thác Prenn vẫn đổ ào ào nhưng tôi có cảm giác tiếng thác trầm buồn hơn, tôi tự nhủ rằng:

“Đừng buồn Prenn, một ngày tôi sẽ trở lại”.

Những ngày vào năm học mới, tôi vẫn không sao quên được thác Prenn, tôi sẽ cố gắng học tập, phải chăm chỉ học để năm sau còn gặp Prenn nữa chứ.